

Svatá hodina ve čtvrtek 21. 10. 2021 na Svaté Hoře

otec Montfort Okanwikpo, SHL

Slavnost Dvou Srdcí Lásky

Evangelium: Jan 19,31-37

Váš hřích nemůže být větší než Boží odpuštění

Úvod:

Vítám vás všechny na této čtvrtední pobožnosti ke Dvěma Srdcím Lásky. Nikdy nemůžeme Bohu dost poděkovat.

Kázání:

Věc, o které chci mluvit, je velmi velmi ožehavá, musíte velmi velmi pozorně naslouchat a já bych si měl dávat velký pozor na to, jak mluvím – je to velmi ožehavé a mohlo by to vést k nedorozumění.

V Apokalypse, 14. kapitola 4. verš, čteme, že až Beránek znovu přijde, budou ho následovat jen panici. To není nic nového. Odkazuje to v první řadě na muže, kteří se neposkvrnili se ženou. Po ranní mši svaté, po požehnání, mi něco problesklo hlavou, a když jsem líbal sochu Panny Marie, zeptal jsem se jí: „Měla jsi menstruaci?“ A ona řekla: „Ne.“ Takže tělo, které měla, bylo jiné než to, které máte vy. Neměla menstruaci. Překvapuje vás to? Ona

to nepotřebovala. Až zemřete a přijmete vzkříšené tělo, také to nebudete potřebovat – nebudete mít menstruaci.

Ve filozofii jsme se učili, že všechno, co Bůh koná, má nějaký důvod. Bůh je smysluplným Bohem. Ptal jsem se tady všech sester a dvě mi daly velmi přesvědčivou odpověď: ne, neměla menstruaci. V každém náboženství, i u pohanů je menstruace vnímána jako nečistá. Bible bere tuhle věc velmi vážně: cokoliv, čeho se žena dotkne během menstruace, je nečisté.

Před několika dny mi Bůh zjevil, že až budou nová nebesa a nová země, všichni tam budou panny a panici, budou neposkvrnění. Toto tělo, jaké teď máme, bylo poníženo kvůli hříchu Adama a Evy. Člověk je (jako) zelenina. Musíme se o toto své tělo starat a vyhýbat se tomu, abychom jej znečistili. Vyhýbejte se všemu, co by znečistilo toto vaše tělo. Bude-li vaše tělo znečištěné, nemůžete jít do nebe, musíte být očištěni. Ale pokud budete očištěni už nyní, nebudete potřebovat očištec. Pokud se nechcete vyhýbat hříchu, musíte projít očišťováním, protože do nebe nemůže vstoupit nic nečistého (Zjev 21, 27).

Bez ohledu na to, jak milujete své dítě, když vám podá lejno (a řekne): „Tatínku, sněz to“, sníte to? Bez ohledu na to, jak nás Bůh miluje, nepřijme od nás nějaké nesmysly. Začněte myslet na ten čas, který musí přijít, čas bez nečistoty, čas bez hříchu. Ten čas patří k

vítězství Dvou Srdcí Lásky. „Nakonec zvítězí mé Neposkvrněné Srdce.“ Ukazuje se nicméně, že dokonce i v Církvi je velká laxnost, nejsme už dost přísní v oblasti čistoty. Někteří lidé byli tak hloupi, že přidali jedenácté přikázání: „Nenecháš se omezovat“. Bůh všechno vidí. Bůh vidí i naše myšlenky, Bůh si zaznamenal, na co právě myslíte. Je tedy lepší se uchovávat v čistotě. Bez modlitby a čistoty nikdy nemůže nastat vláda Srdcí Lásky. Ve dne v noci, ať jste kdekoliv.

Svatý František byl jednou na návštěvě u jednoho člověka a musel zůstat v jeho domě přes noc, a tehdy se ten člověk přesvědčil, že je František skutečně svatý muž. Pozorovali ho, když byla tma a on si myslel, že ho nikdo nevidí – a on klečel a modlil se před křížem. Ten člověk, který ho pozoroval, si uvědomil, že to skutečně je světec. Nic nepředstíral. Muselo to vycházet z jeho nitra. Proto Kristus řekl: „Musíte se narodit znovu“ (Jan 3,7). Musíte učinit rozhodnutí: Toto je můj život, (který budu žít) ve dne v noci. Tento život, který žijeme zde, budu žít i v Polsku, v Německu, kdekoliv. Musí to tedy vycházet z vašeho nitra.

Proto Bůh řekl: „Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, mají tak činit v Duchu a v pravdě“ (Jan 4,24). Pokud uctíváte neupřímně, musí to vyjít najevo. Co je skryto, musí být jednoho dne odhaleno (srov. Mt 10,26). Musí to být odhaleno, a tím hůř pro vás. Je lepší, pokud vás lidé nazývají zlodějem, a vy jste přitom nevinní, než aby vás měli

za nevinného, a vy byste přitom byli zlodějem. Je lepší, když vás lidé považují za zloděje, a vy jste přitom zcela čistí. Ale nejlepší je, když to, co je ve vás uvnitř, lidé vidí i navenek. Takový je Bůh. Co jste ve tmě, to jste i za světla, a co jste ráno, to jste i odpoledne a večer. Tady i všude. Buďte tím, čím jste. Buďte tím, čím jste. Je to velmi, velmi důležité. Život upřímnosti. Můžete mluvit jako Kristus, který řekl: „Kdo mě usvědčí z hříchu?“ (Jan 8,46)

Proč trávíme čas tím, že mluvíme o hříchu těla? Když jsem působil v jedné farnosti v Německu, učil jsem tam děti, které se připravovaly na první svaté přijímání: „Každou neděli musíte jít na mši svatou, pokud nepůjдете, je to těžký hřích.“ Ale tamní kněz mi řekl: „Ne, tohle je neučte, způsobíte jim úzkostlivé svědomí.“ Jednu neděli jsem se zeptal jedné dívky ve vlaku: „Byla jsi dnes v kostele?“ Řekla: „Ne.“ Zeptal jsem se jí: „Proč?“ A ona odpověděla: „Učili mě, že se můžu modlit kdekoliv, kde najdu Boha, a já se ráda modlím v lese.“ To je velmi pomýlené učení.

Bůh řekl židům: „Tato přikázání si zapiš na ruku, abys na ně nezapomínal, ať už půjdeš cestou nebo budeš odpočívat, neustále o nich přemýšlej“ (srov. Dt 6,7-8). Devadesát procent duší, které jsou v pekelném ohni, tam jsou kvůli hříchům těla. Svatý Pavel si jednou stěžoval Bohu: „Bože, proč jsi mi dal takovéhohle tělo? Změň ho, dej mi jiné.“ Chtěl, aby Bůh odstranil z jeho těla osten. Ale Bůh řekl: „Ne, poneseš ho dál. Má milost je silnější ve slabosti“. Tak jako

světlo více září ve tmě. A svatý Pavel se tedy radoval ve slabosti – když jsem slabý, právě tehdy jsem silný (srov. 2Kor 12,8-10).

Krása vašeho těla nemá sloužit ke zkáze, ale ke spáse. Ne ke zkáze, ale ke spáse. Vaše krása není pro vaše vlastní záležitosti, ale pro ostatní lidi. Děkujte tedy Bohu za všechno, co vám dává, ať je to cokoliv, a používejte to ke službě Jemu. Ale máte svobodu volby, hřích se vám jen tak nestane. Hřích není nějaká nešťastná náhoda. Abyste spáchali smrtelný hřích, musí být splněny tři podmínky. Zaprvé: musí to být závažné provinění, zadruhé: musíte vědět, že to je závažné provinění, zatřetí: rozhodnete se to udělat. Když něco z toho chybí, nemůže to být smrtelný hřích.

Je tedy velmi, velmi obtížné spáchat skutečně smrtelný hřích. Jsou lidé, kteří nedokáží ani zabít mravence. Jsou lidé, kteří nedokáží říct jakoukoliv lež. Ale jsou také někteří, kteří...

Nikdy si nezvykejte na hřích. Nejhorším hříchem je hřích proti Duchu Svatému. Zhřešíte, máte příležitost k pokání, ale vy odmítnete činit pokání, máte příležitost prosit o odpuštění, ale vy to odmítnete. Nejhorším hříchem je odmítnout přijmout Boží odpuštění. Nejhorším hříchem Jidáše nebylo, že prodal Krista – on toho litoval, že Krista prodal, a dokonce vrátil peníze. Jeho nejhorším hříchem bylo, že odmítl odpuštění.

V knize Marie Valtorty čteme, že když Jidáš Krista prodal, nechtěl, aby zemřel – věděl, že On má moc, tak proč by ji nemohl použít. Ale když byl Ježíš ukřižován, Jidáš si uvědomil: „Ach, zradil jsem nevinného!“ Chtěl Krista přinutit, aby pobil Římany, aby zlořečil celému světu. Proto ďábel pokoušel Ježíše na kříži: „Vidíš, jak jsou lidé zlí, teď je proklej.“ Jako Jobova žena: „Zlořeč Bohu a zemři“ (Job 2,9). Jidáš chtěl, aby Ježíš pobil Římany, aby je proklel, aby tak všichni zemřeli. Jidáš se radoval, když přišli Krista zatknout, ale On řekl: „Koho hledáte?“ a oni padli na zem (Jan 18,4-6). Ale když se Ho chopili a ukřižovali Ho, Jidáš se trápil: „Ne, tohle jsem nechtěl.“

Už se z toho neradoval, ale litoval toho a byl zklamán. Šel se oběsit. Matka Maria ho prosila: „Nevěš se, Ježíš ti odpustí.“ Ať tedy spácháte jakýkoliv hřích, váš hřích nemůže být větší než Boží odpuštění. Nemůžete spáchat takové množství hříchů, že by je Bůh nemohl odpustit. Bůh ukazuje svou všemohoucí moc v odpuštění.

Říkejte proto lidem, že je Bůh miluje. On mě požádal: „Řekni jim, že je miluji. Miluji je všechny, všechny, i ty nejhorší hříšníky. Miluji je, čekám na ně až do poslední minuty jejich života, jestli mi řeknou: Odpusť.“ Ale v první sekundu po vaší smrti už váš čas vypršel. Jako když lékaři a sestry v nemocnici dělají všechno, aby pacientovi zachránili život – všude mu připojují hadičky, dávají mu přístroj na dýchání, na srdeční činnost, ale když pacient přestane dýchat, dají

to všechno pryč, protože už to nepotřebuje, a odnesou ho do márnice.

Bůh tedy miluje každého člověka, bez ohledu na to, jak hluboko ten člověk vězí ve hříchu, protože Bůh dá každému nové tělo. Jako Bůh dal každému čisté tělo při křtu, tak vám dá stejně čisté tělo při vzkříšení mrtvých. Svatý Pavel vám říká: „Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni“ (1Kor 15,51). Až zazní polnice, všichni budou proměněni a budou zářit. To je ta sláva, která byla dána mně a vám, sláva spásy všech duší. Všichni budou spaseni. To je naší radostí. Radujte se tedy, že si vás Bůh vyvolil pro tohle dílo.

Představte si svět, ve kterém už není zloba, hřích, nenávisť, ve kterém se naše těla podobají světlu – září více než slunce. Zázrak slunce 13. října 1917 ve Fatimě – víte, že světlo, které Bůh rozžehl ve vás, je větší než světlo slunce? Bůh řekl: „Hledal jsem osobu, ve které má láska bude žít, zářit, bude vylévána jako déšť a zářit více než slunce, a našel jsem tuto osobu ve své Matce Marii – ona se mi zcela darovala a stali jsme se jedno.“ Ve Fatimě došlo k zázraku slunce a také k zázraku deště. Byl tam také zázrak deště: všichni byli promočeni, ale když se ukázalo slunce, všechny usušilo. „Hledal jsem osobu, skrze kterou bude má láska padat na všechny jako déšť a zářit na všechny více než svit slunce.“ Když se Panna Maria zjevila ve Fatimě, slunce se rozzářilo.

Když jsem byl malé dítě, díval jsem se jednou na překrásný obrázek Ježíše a Marie. Byl jsem tím obrázkem naprosto uchvácen! Udělal jsem znamení kříže a promluvil jsem k tomu obrázku, celým svým srdcem jsem se modlil: „Chtěl bych vás teď vidět.“ Lampa už nesvítla, byla tma. A pak jsem najednou uviděl, jak odněkud přichází velmi jasné světlo. Zkoušel jsem zavřít oči, zakrýt si hlavu, ale stále jsem to světlo viděl, blížilo se ke mně. Báł jsem se a utekl jsem. To byla hloupost, že jsem utekl. Tohle světlo Bůh vložil do vás, vy jste světlem světa, solí země.

Bůh vás už pomazal, posvětil a očistil, učinil vás světlem, dovolte tedy tomuto světlu svítit. „Tělo, které jsem ti dal, bude zářit více než slunce.“ Jen dovolte tomu Božímu světlu, aby do vás vstoupilo a zářilo ve vás. Budete zářit víc než Mojžíšova tvář. Dovolte světlu slávy zářit ve vás tím, že budete plnit Jeho vůli, vyhýbat se tomu, co On zakazuje, a dělat, co vám říká, a Boží sláva ve vás bude zářit a celý svět to uvidí. Všichni to budou muset vidět a budou muset uznat to, co Bůh řekl: „Nakonec si uvědomí, že přicházíš ode mě.“

Každý, kdo se k vám přiblíží, bude přitažen k Bohu. Bůh vás použije k tomu, aby k sobě přitáhl nesčetné duše. Dokonce i teď, během vašeho života. Dovolte to Bohu. Dovolíte mu to? Vyhýbejte se tomu, co vám zakazuje, a dělejte, co vám říká. Děkuji ti, můj Bože, děkuji ti, má Lásko, děkuji ti, mé Všechno, že jsi nám dal tohle tělo – teď je plné červů, bakterií a virů, ale Bůh je očistí,

promění je, aby se podobalo Jeho tělu. On stvořil člověku ke svému obrazu a podobě. Ďáble, hanba tobě. Nenávisti, hříchu, nečistoto, zlobo – sbohem. Boží láska – přijď. Čistoto, svatosti, modlitbo – přijď a žij ve mně. Žij ve mně, Ježíši. Žij ve mně, Maria. Ďáble, ty ve mně nemáš místo. Ježíši, Maria, převezměte vládu, zcela převezměte vládu, zcela vám náležím, naložte se mnou, jak se vám líbí.